

GENDEROVÁ IDEOLOGIE NARUŠUJE TRADIČNÍ RODINU

Pediatr Miloš Velemínský, který působí jako profesor na Zdravotně sociální fakultě JU, nedávno vydal v časopise Journal of Nursing, Social Studies, Public Health and Rehabilitation článek kritizující možné závěry vycházející z jednotlivých článků Istanbulské úmluvy. Některé její body podle něj mohou narušit celistvost rodiny a výchovu dětí.

Úmluva Rady Evropy o prevenci proti násilí je již ratifikována v 33 zemích. Česká republika se k Úmluvě přihlásila, ale parlament ji ještě neratifikoval. Vy smlouvu kritizujete z profesního pohledu. V čem vidíte problém?

Problém v ratifikaci spočívá ve skutečnosti, že Úmluva se zabývá v souvislosti s potíráním násilí také genderovou ideologií. Obsah této ideologie může zasáhnout do systému výchovy dětí a může negativně ovlivnit tradiční rodinu. Ratifikací mohou vzniknout rizika pro výchovu dětí a pro současný institut rodiny.

Jedná se o poměrně emočně vypjaté téma, i v České republice existují dva tábory s různým názorem na obsah úmluvy. Její obhájeví tvrdí, že jde primárně o dokument, který pomáhá předcházet násilí na ženách.

Ano, jedná se o dokument o předcházení násilí na ženách a domácímu násilí a boji proti němu. Tedy hlavní poslání Istanbulské úmluvy by mělo spočívat v ochraně před násilím, a to především před násilím na ženách. Ukazuje se však, že kromě boje proti násilí se v Úmluvě prosazuje genderová ideologie jako společenská norma, která ve svých důsledcích má snahu narušit rodinné vztahy, tedy stírat rozdíly mezi mužským a ženským pohlavím.

Jak konkrétně?

Dochází k odstraňování označování „matka, otec, dítě, syn a dcera“. Ve svých důsledcích

je ohrožena rodina jako základní jednotka společnosti. Pochopitelně prvotní myšlenka předcházení násilí na ženách nelze v zásadě zpochybňovat, i když není zdůrazňována existující možnost násilí na mužích z řad žen. Z textu Úmluvy vyplývá, že vlastně diskriminuje pouze muže jako násilníka. Rovněž násilí na dětech není příliš zdůrazňováno. Násilí na ženách je však vnímáno jako genderově podmíněné. Zde se problematika genderu stala součástí práva představující součást genderové ideologie.

Co si má čtenář představit pod pojmem genderová ideologie?

Ženy a muži jsou odnepaměti společensky rozlišováni na základě pohlavních znaků. Avšak anglické slovo „gender“ má několik rozdílných významů. Gender lze přeložit jako rod či sociální pohlaví. Zkráceně se mluví o sociálním pohlaví. Jeho obsahem je soubor určitých zájmů, chování, vlastností a vzhledu, který se spojuje s klasickým obrazem muže či ženy. V mezinárodních smlouvách se definice pohlaví (gender) nevyskytuje skoro nikdy. Jedinou světovou výjimkou je Římský statut Mezinárodního trestního tribunálu, který výslovně uvádí, že gender je synonymem pro biologické pohlaví. Jinak je tomu v případě Istanbulské úmluvy.

Co je tedy v tomto případě jinak?

Z koncepce Úmluvy vyplývá, že se jedná o první mezinárodní smlouvu obsahující

definici pohlaví. Pro ženy ani muže neplatí pouze biologicky dané rozlišení, nýbrž i společensky konstruovaná kategorie pohlaví. Genderová ideologie tudíž vychází z předpokladu, že se vlastně jako muži či ženy nerodíme, nýbrž pohlaví si během života vybíráme, tedy eventuálně i měníme. Je patrné, že tato koncepce je v rozporu s přírodními zákony, neboť každá buňka v těle je definovaná jako mužská či ženská pomocí chromozomů XX a XY. Zastánci této teorie – muž, žena, manželství, rodina, otec, matka, sexualita, plodnost – nemají právo na přirozenost. Istanbulská úmluva také propaguje vymizení užívání slov otec a matka, které jsou nahrazovány genderově neutrálními pojmy rodič 1, rodič 2. Ze závěrů genderové ideologie dále vyplývá, že se omezuje vliv rodičů na výchovu vlastních dětí, a to ve všech oblastech včetně sexuální oblasti. Z tohoto aspektu je vlastně ohrožena existence rodiny jako základního článku společnosti.

Můžete uvést konkrétní příklad?

Například Úmluva v článku 12 doporučuje vymýtit pravidla zvyků, tradic a požadavků, které jsou založeny na stereotypním pojmání úlohy žen a mužů. Mezi stereotypní role muže i ženy patří především heterosexuální manželství jednoho muže a jedné ženy – podle Úmluvy se jedná však o překonané stereotypy. Hlavní koncepcí genderové ideologie je tvrzení, že sexualita a pohlaví nejsou dány biologicky, ale naopak si je může jedinec zvolit tak, jak se cítí.

V poslední době se objevuje genderově neutrální výchova, takzvaná bezpohlavní výchova. Co přesně znamená a jak tyto trendy jako pediatr vnímáte?

Bezpohlavní výchova začíná hned v útlém období a v průběhu vývoje s tím, že si dítě samo vybere, jestli se bude cítit víc dívkou, nebo chlapcem. Zahrnuje oslovování dítěte i celkový přístup k němu. Rodiče při

bezpohlavní výchově své potomky od narození vedou bez označení pohlaví, nazývají je jako „oni“ a čekají až se děti samy rozhodnou, zda se cítí být dívkou, či chlapcem. Někteří rodiče nezapišou do křestních listů pohlaví. Volí jména neutrální, tedy taková, u kterých nelze rozeznat při oslovení, zda se jedná o chlapce či dívku. Rovněž pokojíček není vymalován tak, aby odpovídal biologickému pohlaví. Stejný přístup je spojený s výběrem hraček. Dívce se nabízí, kromě panenek, vláčky nebo kladívko. U druhého pohlaví je tomu naopak. Rovněž rodiče jsou oslovováni neutrálně. Oblečení je také neutrální, každopádně není takové, že by charakterizovalo biologické pohlaví. Pochopitelně existuje celá řada jiných zásahů do racionální výchovy. Jak toto vnímám? Děti potřebují matku i otce. Přejí si stabilní přítomnost matky i otce, a to v nejlepším případě vlastních. ●

Text: Miroslav Vlasák

Foto: Aleš Motejl